

ketingsarbejde, og derfor vil jeg spørge fru Lis Greibe: Vil det ikke være sådan, at det her forslag, hvis det blev vedtaget, ville være et brud på finanslovforliget fra forleden dag?

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Til hr. Frank Aaen: Nej, det ville det ikke. Der er ingen musefældeklausul i forligsforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var et meget interessant svar.

Betyder det f.eks. så, at regeringen og vi i fællesskab kan indføre afgifter på det grønne område på samme måde, som det her jo er et udgiftskrævende forslag?

Det vil jeg da gerne høre De Konservatives holdning til: Er De Konservative enige i, at det kunne man godt?

Peter Brixtofte (V):

Inden der går for meget storpolitik i sagen, er det måske lige værd at nævne, at denne her lov jo er blevet til på initiativ af Socialdemokratiet og Centrum-Demokraterne. Det var de to partier, der i sin tid tog denne her sag op, fordi de to partier jo havde erkendt, at det danske skatte-tryk er alt for højt, og så havde de også erkendt, at det havde udlandet også fået øje på, og for at få udlændinge med en stor indtægt til at tage ansættelse i Danmark, var man nødt til at lave en ordning, som betød, at de betalte en lavere skat end danskerne.

Det var jo en fin erkendelse, som Socialdemokraterne og CD var nået frem til, og vi håber jo så i vores parti, at den erkendelse breder sig til resten af indkomstgruppen og herunder også til danskerne, sådan at den ordning, som er indført specielt for udlændinge med en særlig høj indtægt, også kan brede sig til udlændinge med en lav indtægt og bagefter måske også til danskere både med høj og lav indtægt, sådan at vi sænker skattetrykket for alle, både dem, der kommer fra udlandet med stor indtægt, og for os andre almindelige mennesker her i landet.

Derfor vil jeg da sige, at vi var meget glade for den store erkendelse, som Socialdemokratiet og CD dengang lagde for dagen omkring virkningerne af det danske skattetryk, herunder at det skadede det danske erhvervslivs konkurrenceevne. Derfor støttede vi også ordningen, da den blev indført, fordi vi kunne lige så godt få slået hul et sted og få sikret os et lavere skattetryk i landet.

Vi syntes dengang – det skal jeg ikke lægge skjul på – at det måske ikke var det rigtige sted at starte, at man måske hellere skulle starte med de lavestlønnede danskere, men Socialdemokratiet og CD syntes, at man skulle starte med de højestlønnede udlændinge, og sådan kan man jo have forskellige indfaldsvinkler til en nedtrapning af skatterne.

Og derfor: Vi støtter det, og vi går fuldt ind for det.

Når man så hører skatteministerens argumenter imod, at man gør ordningen lidt mere praktisk i forhold til erhvervslivet og forlænger perioderne, sådan som erhvervslivet ønsker det, kunne de argumenter i virkeligheden lige så godt anvendes imod, at vi overhovedet *har* ordningen. Derfor er jeg lidt forundret over skatteministerens argumenter, for de kunne såmænd lige så godt bruges imod ordningen som helhed.

Det her forslag indebærer nogle ændringer i en ordning, som skal sikre, at virksomhederne vil ansætte udenlandske nøglepersoner, og dér har man altså ønsket en længere periode – 5 år – med en lavere beskatning på 25 pct. plus arbejdsmarkedsbidrag og desuden også en længere afviklingsperiode.

Vi synes fra Venstre og De Konservative, at det vil være rigtigt at imødekomme erhvervslivets ønsker og holdninger til denne her ordning, og derfor har vi fremsat forslaget i håb om, at vi kunne samle et bredt flertal, da selve hovedsynspunktet, at det er en rigtig ordning, jo har Socialdemokratiets tilslutning.

Med de bemærkninger vil jeg anbefale, at også andre partier tilslutter sig, sådan at vi kan få et bredt flertal for denne her fornuftige ordning, som gavner dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Når nu Venstres ordfører lægger så stor vægt på det historiske, synes jeg faktisk, at hr. Peter Brixtofte skulle gå helt tilbage til starten af det oprindelige forslag, som stammede fra Venstre, nemlig fra Venstres daværende forskningsminister Bertel Haarder, som foreslog en ordning baseret på tilskud, og en ordning, som udelukkende skulle komme udenlandske forskere til gavn – ikke noget med de lavestlønnede, som hr. Peter Brixtofte pludselig fik et stort bankende hjerte for, næh, de udenlandske forskere, som absolut ikke fandtes lige i Danmark, og som man derfor blev nødt til at give et særligt incitament til at blive ansat på danske virksomheder.